

Felséges, áldó Istenünk *Father of Omnipresent Grace*

Charles Wesley (1707-1788), 1767.

Williams Alexanderné, sz. Kmethy Aniko, 2011

Hangsz.: James G. Walton, 1864

1. Fel- sé- ges, ál - dó Is - te- nünk! Szent há- zad vár, lásd,
2. Szentlel- ked az, Ki hit - re hív, Ha meg- é- rint, más
3. Vég- re már mind is- mer - nénk fel: Pusztí- tó súly a
4. Meg- té- rő szív - nek hi - tet ad, Így men- ti meg a

el - jö- vünk! "Or- cád ke- res - sük!" - mond- ja szánk,
lesz a szív. Al- vók- ba é - gi vá - gyat ad.
bűn - te- her! Hang- zik ma még az Úr sza- va,
ju - ho- kat, Kik- ért a Pász - tor vé - re- zett,

De ad- hatsz- e ál- dást mi- ránk? Mert van, ki itt csak
É- let- re kelt Ő hol - ta- kat. Szólj, hogy szí- vünk fel-
For- dulj Hoz- zá, míg tart a ma! Jé- zus- tól kapsz gyó-
Sír- ba le- szállt, meg- ke - re- sett. Meg- vál- tott drá- ga

tér- det hajt, Míg mást Hoz- zá a szí- ve hajt!
éb- red- jen, Jé- zus- ban ma új- já le- gyen!
gyult szí- vet, Így lesz új- já az é- le- ted.
vé- ré- vel! Meg- tart e hit - Ő- vé le- szel!